

κουσα από το στόμα της.

Κατόν ο Μωρεβέρ υποκλίθηκε και θέλησε να άποσυρθή.

— Περιμείνατε, κύριε, του είπε ο Μαριγιάν.

Και πρόσθεσε με πιο μεγάλη συγκίνηση:

— Τα λόγια που αποδίδετε στη Μεγαλειότητά της μ' ενδιαφέρουν εξαιρετικά. Μπορείτε να μου δροκιστήτε ότι ή βασιλομήτωρ εξεφράσθη κατ' αυτόν τον τρόπο για μένα;

— Σας δροκίζω! άποκρίθηκε ο πονηρός Μωρεβέρ με άδιαφορία. 'Οφείλω μάλλιστά να προσθέσω ότι τα λόγια αυτά ειπώθηκαν με έναν τόνο που έδειχνε το ενδιαφέρον της για σας...

— Κύριε Μωρεβέρ! του είπε ο Μαριγιάν παραγμένος. Λυποῦμαι πολύ που σας μίλησα πρό όλίγου έτσι άπρεια...

— Καθένας στη θέση σας θα πάθαινε το ίδιο! είπε ο Μωρεβέρ χαμογελώντας.

— Χαίρετε λοιπόν και σας ευχαριστώ. Εύραστηθήτε σας παρακαλώ τώρα να με όδηγήσετε κοντά στον κύριο Παρναγαγιάν για να φύγουμε μαζί...

— Στον κύριο Παρναγαγιάν;

— Μάλιστα! Γιατί παραξενεύεστε;

— Σας επαναλαμβάνω, κύριε κόμη, ότι σεις είστε ελεύθερος. "Όσο για τον Παρναγαγιάν όμως, το πράγμα διαφέρει. Αυτός κατηγορείται επί εσχάτη προδοσία και είχα καθήκον να τον πιάσω...

— Λοιπόν θά τον πιάσετε;

— Τό έλαμα νόλιος.

— Με ποιό δικαίωμα; Μήπως είστε άξιωματικός της φρουράς;

— "Όχι, αλλά έλαβα διαταγή να τον συλλάβω με κάθε θυσία και είχα έγκρατεύσει άκριθώς πρός ανάστήσή του.

— Είχατε πάρει διαταγή, είπατε; Από ποιόν;

— Από τη βασιλομήτορα.

— Έξω να έξακριθώσω αυτή τη στιγμή ως ποί φτάνει ή έγκτησις και ή άγάπη της βασιλομήτορος για μένα. Τροχώ άμέσως να της ζητήσω χάρι για τό φίλο μου...

'Ο Μαριγιάν βγήκε γρήγορα από τό κελλί και, καθώς περνούσε τό διάδρομο, συνάντησε κάποιον μοναχό, ό όποιος τον έχαιρέτησε και του είπε:

— Κύριε κόμη, έχω έντολή να σας παραλάβω και να σας όδηγήσω έξω από την πίσω πόρτα του μοναστηριού...

— Και γιατί όχι από την κυρία είσοδο;

— Ακούστε, κύριε... του είπε ο μοναχός χαμογελώντας.

'Ο Μαριγιάν τένωσε τ' αυτιά του και άκουσε ένα μακρινό θόρυβο και μια ύποκαφη όρλοδοή στο δρόμο.

— Είνε ή φωνή του λαού που άπαιτεί ένα θύμα! έξήγησε ο μοναχός. Και ως τέτωο θύμα θά χρησιμοποιήσετε σεις, άν έλέφτατε στά χέρια του. Έλάτε λοιπόν μαζί μου...

'Ο Μαριγιάν βγήκε από τό μοναστήρι και έτρεξε σ' άνάκτορα του Λούδρου.

"Όσο βιαστικά όμως κι' άν έτρεξε στο Λούδρο ο Μαριγιάν, δέν μπόρεσε να φτάσει άκρι πριν από τον Μωρεβέρ, ό όποιος ζήτησε κι' έγινε άμέσως δεκτός από τη βασίλισσα.

Η Αικατερίνη τών Μεδίκων δέν μπόρεσε να κρίρη την ύπερβολική της χαρά μόλις έμαθε τη στήληση του έπλότου ντε Παρναγαγιάν. Θέλοντας μάλλιστά να δείξη τη γενναιοδορία της, πρόσφερε άλλες πενήντα χιλιάδες φράγκα στον Μωρεβέρ και τον διάταξε να φροντίση για τη μεταφορά του έπλότου Παρναγαγιάν στη φυλακή του Τάμπλ, όπου έχρατείτο και ο πατέρας του.

— Η Μεγαλειότης σας μου έπιτρέπει να τους άνακρίνω με μαρτύρια; ρώτησε ο Μωρεβέρ.

— Τι; Θέλετε να βασανίσετε και τό γιοί;

— Βέβαια. 'Ο γιοίς είνε πιο ένοχος από τον πατέρα. Κατηγορείται επί εσχάτη προδοσία, γιατί πρόσβαλε τον ίδιο τό βασιλέα. "Αν λοιπόν ή 'Υμετέρα Μεγαλειότης εύαρεστείται, άς ύπογράψει με διαταγή...

— 'Ορίστε! του είπε ή βασίλισσα άφου σημείωσε κάμποσες λέξεις σ' ένα χαρτί.

Η διαταγή της βασίλισσας άνέγραφε να ύποβληθούν σε αύστηρη άνάκρισι μετά βασάνων οι δύο Παρναγαγιάν στη φυλακή του Τάμπλ, κατά τις 23 Αύγουστου, ήμέραν Σάββατο και ώραν δεκάτην πρωινήν.

— Θα περιμένο λοιπόν πέντε μέρες ακόμα! είπε μορφαίνοντας ο Μωρεβέρ.

— Τι να γίνη, φίλιτάε μου! Έγώ περίμενα πολύ περισσότερο από σας. "Αλλώστε τί είνε πέντε μέρες; άπάντησε ή Αικατερίνη.

— "Ας συγχωρήσει ή Μεγαλειότης σας την τόλμη μου! άποκρίθηκε με συστολή ο Μωρεβέρ. "Αλλά τό μίσος μου έναντίον αυτών των έχρσιον ύποκειμένων με παρασύρει σε άπρέπειες. Μα λέζει ακόμα, Μεγαλειότητά, Στά βασανιστήρια τους δέν θέλω να παρίσταται κανένας άλλος εκτός από τον δήμιο και σας.

('Ακολουθεί).

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ

('Από μια στατιστική)

Βιβλία άφθονα βγαίνουν κάθε μέρα, βιβλία μικρά και μεγάλα, φιλολογικά και έπιστημονικά, έμμετρα και πεζά, σοβαρά και άρλουμπεσιδη, σε κάθε χώρα και σε κάθε γλώσσα. Πούδς όμως έσκεπτήρτε πατέ τον άριθμό, στον όποιο έχουν φτάσει όλες ή μέχρι σήμερα εκδόσεις βιβλίων;

Την άπάντησα στο έρώτημα αυτό, άπάντησα δυσκολώτατη και όμως άδεντακή, μας τη δίνει ο 'Αμερικανός βιβλιογράφος Σιμ, ό όποιος καθήρησε σχετική στατιστική και βοήθησε ότι τυπώθηκαν και κυκλοφόρησαν μέχρι των ήμερών μας 3.500.000.000 βιβλία!...

"Αλλά ό ύπομνητικός 'Αμερικανός δέν περιορίστηκε μόνο στην ξερή άπαρίθησι και ταξινόμησι των βιβλίων που βγήκαν στες διάφορες γλώσσες της γής. Κατά τό διάστημα τον είκοσι έτών της ζωής του που ζόδεψε γι' αυτή τη δουλειά, συγκέντρωσε και κάθε άξια λόγου πληροφορία για τά βιβλία.

Μερικές από τις έν λόγω πληροφορίες είνε πολύ ενδιαφέρουσες. 'Ο διάσημος 'Αγγλος μυθιστοριογράφος 'Εδουάρδος Μπάουερ, πρότεινε μια φορά στά σοβαρά τη θεραπεία όλων των άσθενειών της ψυχής και του σώματος, από της μεγαλειέτας θλίψεως μέχρι των κοινών ρευματισμών, με άνάλογα... βιβλία. "Έτσι κατάγραψε έναν κατάλογο από βιβλία, τά όποια θεωρούσε κατάλληλα για τη γιαιρεία ώρισμένων άσθενειών. Τόν κατάλογο αυτόν τον ώνόμασε «Θεραπευτική Βιβλιογραφία».

'Ο διάσημος κριτικός Φιλάρετος Σάολ τό καλοκαίρι, όταν έκανε ύπερβολική ζέστη και ήθελε να δροσιστή, διάβαζε ένα βιβλίο με τον τίτλον «Η διάβασις του Βερνέζια», τό όποιο τόν κατεργάνε.

'Ο μέγας έλληναςτής Γουλιέλμος Μπουντέ ακόμα και την ήμέρα... του γάμου του κατόρθωσε να ξεφυγή από τους προσκαλεσμένους του και να κλειδωθεί στο δωμάτιό του για να άποτελειώση τό διάβασμα ενός βιβλίου που τό είχε άφήσει μωδιαβαμένο.

"Άλλος ένας έλληναςτής και φιλόσοφος του 16ου αιώνος, ό 'Αδριανός Τουρνέμτ, κλείστηκε την πρώτη εβδομάδα του γάμου του στη βιβλιοθήκη του και τό έφορξε στη μελέτη. Στο τέλος χρειάστηκε να τον τραβήξουν έξω με τό στανύ για να του θυμίσουν τις συζητήσεις του ύποχρεώσεις!

'Ο σοφός άββάς Γκονζέ, επειδή άναγκάστηκε κάποτε να ποιήρη τη βιβλιοθήκη του για να συντρέξη τους ένορίτες του που είχαν καταστραφεί από μια πυρκαϊά, έγινε φησικός από τη δίλημ του και στο τέλος πέθανε κατακακρωμένος.

'Ο Γάλλος ιατρός 'Ιάκωβος Γκονζέ, ό όποιος έζησε κατά τον 16ον αιώνα, βλέποντας σε άποψεις ταρχές του Παρισιού τη βιβλιοθήκη του να καίγεται, οίχητηκε στις φλόγες άτελειωμένος και βρήκε μαρτυρικό θάνατο έν τώ μέσω των πυρπολομένων βιβλίων του.

Στά 1900 τέλος κάποιος μαρινόδης βιβλιόφιλος, ό μαρκήσιος Σαλάβο, άπέθανε από μαρασμό, γιατί έπαυσε επί όλόκληρα χρόνια να πετύχη ένα βιβλίο και δέν τό εύρισκε. Τό χειρότερο είνε ότι, καθώς άπέδειχθη εκ των ύστέρων, τό βιβλίο αυτό... δέν είχε εκδοθεί!

"Υπάρχουν όμως, έν αντίθεσι με τους προαναφερθέντας λάτρες των βιβλίων, και άλλοι που είνε μαρινόδεις διώκται και καταστροφείς των. Μεταξύ των πιο φανατικών απ' αυτούς συγκαταλέγονται οι μακάβηδες, οι υπακόηδες, οι παπουστήδες και διάφοροι άλλοι, ίδιος μικροεπαγγελματίαι. Έπίσης τρομερή φθορά έπαφει στον στα βιβλία ή γυναικες, ή όποιες με έλαφροτάτη συνείδησι ξεσχίζουν πολύτιμα βιβλία και τα μεταχειρίζονται για περιτόλιγμα ή για κάμημο.

Μεταξύ τώρα των έπισήμων, των ιστορικών διωκτών των βιβλίων πρέπει να αναφέρουμε τον βασιλέα της Βαβυλώνας Ναβονάδο, ό όποιος κατέστρεψε όλες τις τυπωμένες ιστορίες των πρό αυτού βασιλέων, τον αυτογράφο της Κίνας Τσίγκ-Χοάγκ-Τί, τον Χαλίφη που έκαψε τη βιβλιοθήκη της 'Αλεξανδρείας, τον 'Ισπανό καρδινάλιο και Μεγάλο 'Ιεροσολεστατή Σιμενές, τον Κρόμβελ που παρέδωσε στις φλόγες τη μεγάλη βιβλιοθήκη της 'Οξφόρδης, τον Πάπα Γρηγόριο τον Μεγάλο και πολλούς άλλους.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΑΗ

— Παραγγέλλω εις όσους έχουσαν εγκέφαλον και όχι άχρω εις τό καικάλον των, να μη πέμπωσι τά τέκνα των εις την σοφήν Ενδούλην, πλην εις ήλικίαν δεκαοκτώ έτών και άφου πρώτων διδαχθώσιν εις την ταρία των την έλληνικήν γλώσσαν από 'Ελληνας διδασκάλους.

— Η μουσική χρησιμεύει εξαιρετός να ήμερώνη τά πάθη, να ήμερώνη την καρδιά και να μαλακώνη την σκληρότητα της φύσεως.

— Πολιτεία, εις την όποιαν ύποφέρουν άνθρωποι άργοι—είτε κοσμικοί είτε κληρικοί—είνε κακή πολιτεία.

— "Όστις έχει λογισμόν και δύο χείρας και δέν έχει πώς να τραφή, είνε καί τροφή και ζωής άνάσιος.

— Η σοφία πωλείται και αγοράζεται, καθώς όλα τά πράγματα. "Όσα δαπανήσεις, τόσα μαθαίνεις.

